

то дѣла и самъ си свѣщенника, който служи на това тайнство „свѣтаа сватыхъ“ сирѣчь; дѣла: тѣзи свѣта тайна е за свѣты челоуѣцы. Апостолъ Павлъ дѣла: който са причащава недостойно, той пріѣмва смѣръть, а не причащеніе. А христосъ дѣла: който не ѣде неговото тѣло, и не пѣе неговатъ кръвъ, сирѣчь: който не зема причащеніе, не ще да влезни въ царство небесное. Но да помислиме сега кой е отъ насъ безгрѣшенъ и достоенъ? воистиннѣ никой. Ами кога е тѣжъ какво да направиме. Ако са причастиме недостойни оци въ грѣхъ влезнѣваме, ако ли не са причастиме, ще бѣдемъ осѣде за вѣчнѣ мѣжъ. Какъ сега да направиме като е тѣсно и отъ двѣте страны? Но ако погледнеме въ божіето писаніе ще намериме тѣврде лесенъ способъ (колай) апостолъ Павелъ дѣла; кога иска челоуѣкъ да са причасти, той перво да испита себе си, сирѣчь: свѣтъ совѣсть и свѣтъ грѣхове, и ако види чи е недостоенъ и пзленъ съ грѣхове, той да са покае като царъ Давида и Манасіа, да остави своите грѣхове като Закхеа, и Маттеа, да отиди при дѣховника, да исповѣда своите грѣхове като блѣдницата и разбойника, и като са зарече отъ тѣхъ и са въздржи, тога са очисти отъ грѣховете си и става достоенъ за свѣтото причащеніе, както дѣла Давидъ: „моето беззаконіе не покрѣхъ, исповѣдахъ го на господа и той ма прости. Само нѣе да са покаеме като Давида, да пролѣеме за грѣховете си слзы като Петра и да измыеме нашите грѣхове; съ покааніе, постъ, молитвы и милостыня, чи тога богъ тѣврде скоро ни удостова да пріѣмнеме свѣтото причащеніе, около което стоатъ божіите ангели съ съ страхъ: зашто, богъ като види нашатъ вѣрж, надеждж, и чисто покааніе, тога самъ той ны направа достойни за свѣтото причащеніе, което освѣщава и тѣлото и дѣшатъ, соединява ны съ бога, направа ны страшни на дѣвола, на ангелыте любезни, а на бога сынове, емѣже слава во вѣки вѣковъ, аминь.